

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 16. februarja 2017*

„Model Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Registrirana modela Skupnosti, ki upodabljata termosifone za radiatorje — Prejšnja modela — Ugovor nezakonnosti — Člen 1d Uredbe (ES) št. 216/96 — Člen 41(1) Listine o temeljnih pravicah — Načelo nepristranskosti — Sestava odbora za pritožbe — Ničnostni razlog — Neobstoj individualne narave — Člen 6 in člen 25(1)(b) Uredbe (ES) št. 6/2002 — Izvršitev sodbe o razveljavitvi odločbe enega od odborov EUIPO za pritožbe s strani EUIPO — Nasičenost stanja tehnike — Datum, glede na katerega se opravi presoja“

V združenih zadevah T-828/14 in T-829/14,

Antrax It Srl s sedežem v Resani (Italija), ki jo zastopa L. Gazzola, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki so ga najprej zastopali P. Bullock, nato L. Rampini in S. Di Natale, agenti,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom EUIPO za pritožbe, intervenientka pred Splošnim sodiščem, je

Vasco Group NV, nekdanja Vasco Group BVBA, s sedežem v Dilsnu (Belgija), ki jo zastopa J. Haber, odvetnik,

zaradi dveh tožb zoper odločbi tretjega odbora EUIPO za pritožbe z dne 10. oktobra 2014 (zadevi R 1272/2013-3 in R 1273/2013-3) v zvezi s postopkoma za ugotovitev ničnosti med družbama Vasco Group in Antrax It,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi S. Gervasoni, v funkciji predsednika senata, L. Madise in Z. Csehi (poročevalec), sodniki,

sodna tajnica: A. Lamote, administratorica,

na podlagi tožb, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 29. decembra 2014,

na podlagi odgovorov EUIPO na tožbi, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 18. marca 2015,

na podlagi odgovorov intervenientke na tožbi, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 7. aprila 2015,

* Jezik postopka: italijanščina.

na podlagi replik, vloženih v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 8. junija 2015,

na podlagi sklepa z dne 5. avgusta 2016 o združitvi zadev T-828/14 in T-829/14 za ustni del postopka in izdajo skupne končne odločbe,

na podlagi obravnave z dne 4. oktobra 2016,

izreka naslednjo

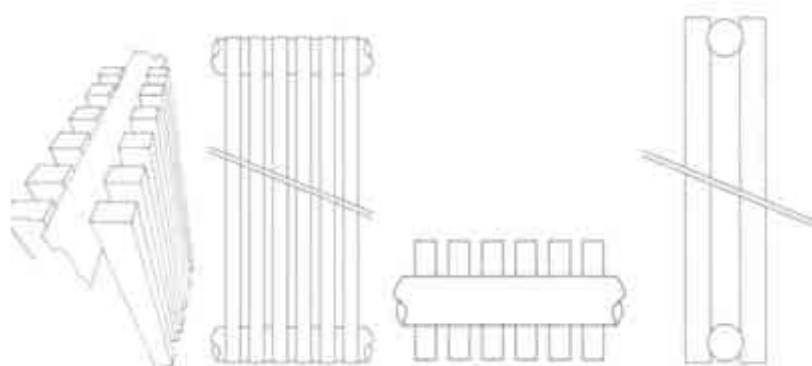
Sodbo

Dejansko stanje

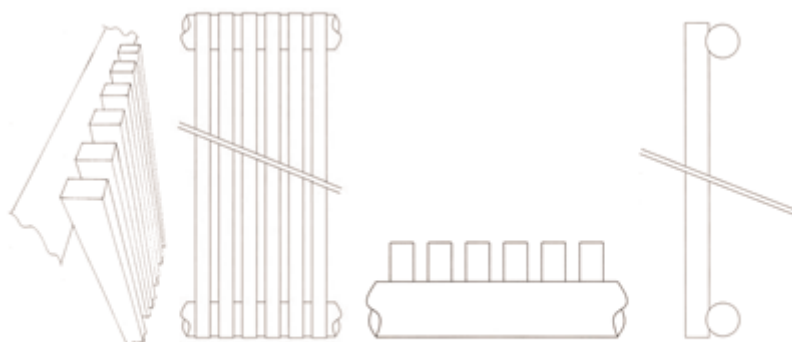
- 1 Tožeča stranka, družba Antrax It Srl, je imetnica osmih modelov Skupnosti od št. 000593959-0001 do št. 000593959-0002, ki so bili 25. septembra 2006 v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 6/2002 z dne 12. decembra 2001 o modelih Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 27, str. 142) prijavljeni pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (znamke in modeli) (EUIPO) in 21. novembra 2006 objavljeni v *Biltenu o modelih Skupnosti*.

2 Izpodbijana modela izgledata tako:

— model št. 000593959-0001 (tožba v zadevi T-828/14):

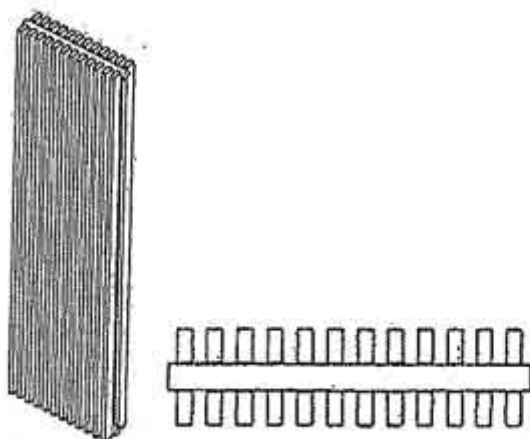
— model št. 000593959-0002 (tožba v zadevi T-829/14):

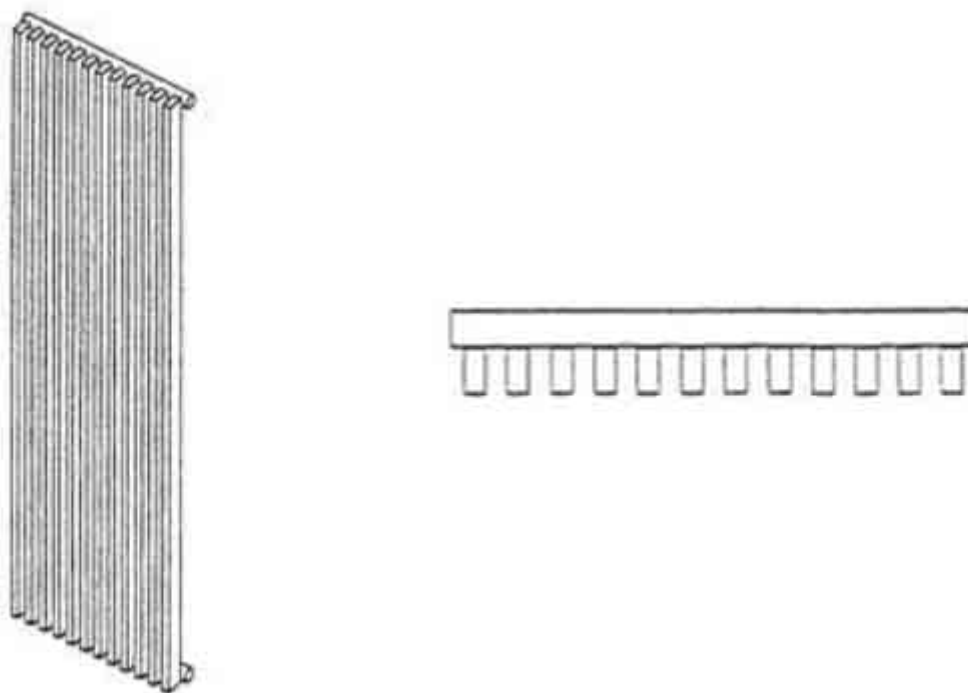
- 3 Oba izpodbijana modela sta v skladu s samim besedilom prijav modelov modela termosifonov (modelli di termosifoni), ki se uporabljajo za radiatorje za ogrevanje iz razreda 23.03 v smislu Locarnskega aranžmaja o ustanovitvi mednarodne klasifikacije za industrijske vzorce in modele z dne 8. oktobra 1968, kakor je bil spremenjen.
- 4 Družba, ki jo je nasledila družba Vasco Group NV, ki je v tem postopku intervenientka, je 16. aprila 2008 pri EUIPO na podlagi člena 52 Uredbe št. 6/2002 vložila zahtevo za ugotovitev ničnosti izpodbijanih modelov. Intervenientka je v utemeljitev svojih zahtev navedla nemška modela s številka 4 in 5, ki sta bila predmet združene registracije št. 40110481.8, objavljene 10. septembra 2002 in razširjene na Francijo, Italijo in Beneluks kot mednarodni model z referenčno številko DM/060899.

5 Prejšnja modela izgledata tako:

- prejšnji model št. 5 (uveljavljan zoper registracijo št. 000593959-0001, povezava s tožbo v zadevi T-828/14):

- prejšnji model št. 4 (uveljavljan zoper registracijo št. 000593959-0002, povezava s tožbo v zadevi T-829/14)

- 6 Ti zahtevi za razglasitev ničnosti sta temeljili na členu 25(1)(b) Uredbe št. 6/2002 z obrazložitvijo, da izpodbijana modela ne izpolnjujeta zahtev za varstvo, določenih v členih od 4 do 9 te uredbe.

- 7 Oddelek za ničnost je z odločbama z dne 30. septembra 2009 razglasil ničnost izpodbijanih modelov zaradi neobstoja novosti v smislu člena 5 Uredbe št. 6/2002.
- 8 Tožeča stranka je 27. novembra 2009 na podlagi členov od 55 do 60 Uredbe št. 6/2002 pri EUIPO vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za ničnost.
- 9 Tretji odbor EUIPO za pritožbe je z odločbama z dne 2. novembra 2010 (zadevi R 1451/2009-3 in R 1452/2009-3) odločbi oddelka za ničnost razveljavil, ker nista bili ustrezno obrazloženi glede razloga za ničnost, ki se je nanašal na neobstoje novosti, vendar je izpodbijana modela razglasil za nična zaradi neobstoja individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002.
- 10 Tožeča stranka je 11. februarja 2011 zoper ti odločbi pri Splošnem sodišču vložila tožbi.
- 11 Splošno sodišče je s sodbo z dne 13. novembra 2012, Antrax It/UUNT – THC (Radiatorji za ogrevanje) (T-83/11 in T-84/11, v nadaljevanju: sodba z dne 13. novembra 2012, EU:T:2012:592), razveljavilo odločbi z dne 2. novembra 2010, ker odbor za pritožbe argumenta tožeče stranke, da je referenčni sektor zasičen, ni obravnaval. Splošno sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da je morebitna nasičenost stanja tehnike, ki naj bi bila posledica domnevnega obstoja drugih modelov termosifonov ali radiatorjev z istimi splošnimi značilnostmi kot zadevna modela, upoštevna za presojo individualne narave izpodbijanih modelov, ker bi bil lahko zaradi nje seznanjeni uporabnik bolj pozoren na razlike v notranjih proporcijah med temi različnimi modeli. Splošno sodišče je zato razveljavilo odločbi z dne 2. novembra 2010 zaradi pomanjkanja obrazložitve glede vprašanja nasičenosti stanja tehnike.
- 12 Zaradi sodbe z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592) sta bili zadevi vrnjeni EUIPO, dodeljni pa sta jima bili novi referenčni številki, in sicer R 1272/2013-3 in R 1273/2013-3. Bili sta dodeljeni tretjemu odboru EUIPO za pritožbe.
- 13 Poročevalec tretjega odbora za pritožbe je 13. februarja 2014 v zadevah, omenjenih v točki 12 zgoraj, stranki pozval, naj v roku enega meseca predloži vloge in dokaze glede obstoja zasičenosti referenčnega sektorja in glede celostnega vtisa pri seznanjenem uporabniku, ki iz tega izhaja glede zadevnih modelov.
- 14 Tožeča stranka je 12. marca 2014 predložila stališča in dokaze. Istega dne je intervenientka predložila stališča.
- 15 Tretji odbor za pritožbe je z odločbama z dne 10. oktobra 2014 (v nadaljevanju: izpodbijani odločbi) pritožbi zavrnil in razglasil ničnost izpodbijanih modelov.
- 16 Odbor za pritožbe je menil, da se mora v skladu s členom 61(6) Uredbe št. 6/2002 odločiti o vprašanju nasičenosti referenčnega sektorja oziroma trga, saj je Splošno sodišče v sodbi z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592) presodilo, da to vprašanje zasičenosti stanja tehnike, zaradi katerega bi lahko bil seznanjeni uporabnik bolj pozoren na razlike pri notranjih proporcijah med različnimi modeli, v prej razveljavljenih odločbah ni bilo ustrezno obravnavano. Odbor za pritožbe je ocenil, da mora na podlagi dokazov in argumentov strank ugotoviti, ali je v referenčnem sektorju podana nasičenost, ki izvira iz obstoja mnogih drugih modelov, ki imajo enake splošne značilnosti kot zadevna modela (točke 14, od 17 do 19 in 25 izpodbijanih odločb). Odbor za pritožbe je poudaril, da je v konkretnem primeru sektor, ki ga je treba presojati, specifično sektor termosifonov, ne pa sektor opreme za ogrevanje (točka 29 izpodbijanih odločb).
- 17 V zvezi s tem je odbor za pritožbe menil, da mora stranka, ki zatrjuje nasičenost stanja tehnike, predložiti jasen, dosleden in aktualen niz dokazov (točke 36, 41 in 50 izpodbijanih odločb). Ugotovil je, da dokazi tožeče stranke glede nasičenosti referenčnega sektorja niso bili izčrpni, da so bili slabe

kakovosti ter da bi morali biti bolj dosledni in natančni. Poleg tega je poudaril, da katalogi, ki so bili v prilogi k stališčem tožeče stranke z dne 12. marca 2014, niso bili datirani oziroma so, kadar so bili datirani, zadevali leti 2004 in 2006 (točke od 41 do 46 izpodbijanih odločb).

- 18 Glede primerjave nasprotujočih si modelov je odbor za pritožbe v bistvu menil, da njihove podobnosti pri obliki in razporeditvi termosifonov in cevnih grelnikov prevladajo nad minimalnimi razlikami pri globini ali notranjih proporcijah, razdalji med cevmi in številom cevi, ki zahtevajo podroben pregled (točke od 52 do 62 izpodbijanih odločb). Na podlagi tega je odbor za pritožbe sklepal, da izpodbijani modeli nimajo specifične individualne narave v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002, saj se njihov celostni vtis na seznanjenega uporabnika ne razlikuje od tistega, ki ga ustvarijo oblika in videz prejšnjih modelov (točka 64 izpodbijanih odločb).

Predlogi strank

- 19 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijani odločbi razveljavi;
  - posledično ugotovi veljavnost izpodbijanih modelov, ne da bi zadevi vrnilo EUIPO;
  - „ugotovi kolizijo med členom 1d Uredbe št. 216/96 in členom 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah“;
  - EUIPO in intervenientki solidarno naloži plačilo stroškov, intervenientki pa naloži plačilo stroškov postopka pred EUIPO.
- 20 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbi zavrne;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov.
- 21 Intervenientka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbi zavrne in razglasi ničnost izpodbijanih modelov;
  - tožeči stranki naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka pred EUIPO.

Pravo

- 22 Tožeča stranka v podporo ničnostnih tožb v bistvu navaja štiri razloge. Tožbeni razlogi so, prvič in v bistvu, kršitev obveznosti nepristranskosti z vidika člena 41(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in kršitev Uredbe Komisije (ES) št. 216/96 z dne 5. februarja 1996 o poslovniku odborov za pritožbe pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (blagovne znamke in modeli) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 221), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 2082/2004 z dne 6. decembra 2004 (UL 2004, L 360, str. 8), drugič, kršitev člena 6 in člena 61(6) Uredbe št. 6/2002, tretjič in podredno, kršitev člena 6 in člena 63(1) te uredbe ter načel varstva legitimnih pričakovanj, dobrega upravljanja in enakega obravnavanja ter, četrtič in še bolj podredno, kršitev člena 6 in člena 62, prvi stavek, iste uredbe, kar zadeva obveznost obrazložitve.
- 23 Na obravnavi je tožeča stranka podala razlog kršitve razumnega roka s strani EUIPO.

- 24 V skladu s členom 84(1) Poslovnika Splošnega sodišča navajanje novih razlogov med postopkom ni dovoljeno, razen če ti izhajajo iz pravnih in dejanskih okoliščin, ki so se pojavile med postopkom. Vendar je treba v skladu z ustaljeno sodno prakso razlog, ki pomeni razširitev razloga, ki je bil neposredno ali posredno naveden že v začetni vlogi in je z njim tesno povezan, razglasiti za dopusten (glej sodbo z dne 30. maja 2013, Moselland/UUNT – Renta Siete (DIVINUS), T-214/10, neobjavljena, EU:T:2013:280, točka 69 in navedena sodna praksa). V konkretnem primeru je tožeča stranka pred Splošnim sodiščem priznala, da njen razlog kršitve razumnega roka ni bil naveden v tožbi, saj se v njej sklicuje na člen 41 Listine le zaradi uveljavljanja kršitve obveznosti nepristranskosti odbora za pritožbe.
- 25 Zato je treba kot nedopusten zavreči razlog, da je EUIPO kršil razumni rok, kot je predlagal ta urad sam.

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 41(1) Listine in Uredbe št. 216/96

- 26 Tožeča stranka v bistvu zatrjuje kršitev svoje pravice do nepristranske obravnave svoje zadeve v smislu člena 41(1) Listine in kršitev Uredbe št. 216/96. V okviru prvega tožbenega razloga tožeča stranka uveljavlja tudi ugovor nezakonnosti zoper člen 1d Uredbe št. 216/96.
- 27 Splošno sodišče meni, da je treba obravnavo začeti s tem ugovorom nezakonnosti.

Ugovor nezakonnosti

- 28 Najprej, tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj preizkusi in ugotovi kolizijo med členom 1d Uredbe št. 216/96 in členom 41 Listine. Ta zahteva, izražena v točkah 19 in 20 tožb, je vsebovana tudi v tretjem zahtevku tožeče stranke.
- 29 EUIPO v bistvu trdi, da ta zahtevk tožeče stranke ni dopusten, saj Splošno sodišče zanj ni pristojno, ker je edino pristojno Sodišče.
- 30 Treba je opozoriti, da se na podlagi člena 61(2) Uredbe št. 6/2002 tožba zoper odločbo odbora za pritožbe pred Splošnim sodiščem „lahko vloži zaradi kršitve pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, te uredbe ali kateregakoli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil“. V tej zadevi je iz tožb, ki jih je vložila tožeča stranka, razvidno, da ta odboru za pritožbe očita uporabo ureditve, ki ni zakonita, saj ni združljiva z Listino, ki ima v skladu s členom 6(1) PEU enako pravno veljavo kot Pogodbe. Tožeča stranka tako, ne da bi se izrecno sklicevala na člen 277 PDEU, uveljavlja ugovor nezakonnosti v smislu tega člena in Splošnemu sodišču predlaga, naj ugotovi, da se člen 1d Uredbe št. 216/96 ne uporablja za ta spor (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 12. julija 2001, Kik/UUNT, neobjavljena, T-120/99, EU:T:2001:189, točka 20).
- 31 V skladu s členom 277 PDEU lahko vsaka stranka v sporu, v katerem gre za pravni akt, ki se splošno uporablja in ga je sprejela institucija, organ, urad ali agencija Unije, pred Sodiščem Evropske unije uveljavlja, da se ta akt iz razlogov, navedenih v drugem odstavku člena 263 PDEU, vključno s kršitvijo Pogodbe, ne uporablja. V skladu z ustaljeno sodno prakso je ta člen 277 PDEU izraz splošnega načela, ki vsaki stranki zagotavlja pravico do izpodbijanja prej veljavnih aktov institucij, ki so pravna podlaga odločbe, ki se nanjo neposredno in posamično nanaša, zato da se doseže razglasitev ničnosti izpodbijane odločbe, če ta stranka na podlagi člena 263 PDEU nima pravice vložiti direktne tožbe proti tem aktom, katerih posledice tako nosi, ne da bi imela možnost zanje predlagati razglasitev ničnosti (sodba z dne 6. marca 1979, Simmenthal/Komisija, 92/78, EU:C:1979:53, točka 39). Zato dejstvo, da Uredba št. 6/2002 ne omenja izrecno ugovora nezakonnosti kot posrednega pravnega sredstva, ki ga posamezniki lahko uporabijo pred Splošnim sodiščem, kadar predlagajo razglasitev ničnosti ali spremembo odločbe odbora EUIPO za pritožbe, tem posameznikom ne preprečuje, da

v okviru take tožbe uveljavljajo tako pravno sredstvo. Ta pravica izvira iz splošnega načela, navedenega zgoraj (glej v tem smislu in po analogiji sodbo z dne 12. julija 2001, Kik/UUNT, T-120/99, EU:T:2001:189, točka 21).

- 32 Treba je ugotoviti, da je argumentacija EUIPO, da je le Sodišče pristojno za ugotovitev ničnosti aktov, ki so v nasprotju s pravom Unije, dejansko posledica enačenja z izključno pristojnostjo Sodišča glede vprašanj za predhodno odločanje zaradi presoje veljavnosti v smislu člena 267, drugi odstavek, PDEU. V tem primeru pa se ne obravnava vprašanje, ki bi ga nacionalno sodišče v okviru nacionalnega spora predložilo Sodišču.
- 33 Zato je treba argument EUIPO, da je ta zahtevek tožeče stranke nedopusten, zavrniti.
- 34 Tožeča stranka v utemeljitev navaja, da je člen 1d Uredbe št. 216/96, zato ker ne določa obveznosti spremembe sestave odbora za pritožbe, kadar je pritožba, potem ko je bila odločba razveljavljena, vrnjena odboru, ki je predhodno o tem odločal, v nasprotju z obveznostjo nepristranskosti v smislu člena 41(1) Listine.
- 35 Člen 41(1) Listine, ki se nanaša na pravico do dobrega upravljanja določa, da „ima vsakdo pravico, da institucije, organi, uradi in agencije Unije njegove zadeve obravnavajo nepristransko, pravično in v razumnem roku“.
- 36 Člen 1d Uredbe št. 216/96, kakor je bila spremenjena, določa:
- „1. Če [...] ukrepi za izvršitev sodbe Sodišča, ki delno ali v celoti razveljavljajo odločitev odbora za pritožbe ali velikega odbora, vključujejo ponovni preizkus zadeve, ki je bila predmet te odločitve, s strani odborov za pritožbe, predsedstvo odloči, ali se zadeva vrne odboru, ki je sprejel to odločitev, drugemu odboru ali velikemu odboru.
2. Kadar se zadeva vrne drugemu odboru, v njem ne sme biti članov, ki so sodelovali pri izpodbijani odločitvi. Ta določba se ne uporablja, kadar je zadeva vrnjena velikemu odboru.“
- 37 Iz tega besedila ne izhaja, da kadar se zadeva vrne odboru za pritožbe, ki je predhodno sprejel razveljavljeno odločbo, obstaja obveznost predsedstva, da odbor za pritožbe sestavi tako, da ne vključuje nobenega člana, ki je sodeloval pri prejšnji odločbi.
- 38 Treba je opozoriti, da postopek pred odbori EUIPO za pritožbe ni sodni, ampak upravni (glej sodbo z dne 20. aprila 2005, Krüger/UUNT – Calpis (CALPICO), T-273/02, EU:T:2005:134, točka 62 in navedena sodna praksa).
- 39 Splošno sodišče pa je že razsodilo, da nobeno pravno pravilo niti nobeno načelo ne nasprotuje temu, da uprava istim uslužbencem zaupa ponovni preizkus zadeve, ki se izvede zaradi izvršitve sodbe, s katero je bila odločba razveljavljena, in da ni splošnega načela, izhajajočega iz obveznosti nepristranskosti, da ima upravni ali sodni organ obveznost vrnitve zadeve drugemu organu ali drugače sestavljenemu telesu tega organa (glej v tem smislu, kar zadeva obravnavo položaja s strani upravnega organa, sodbo z dne 11. julija 2007, Schneider Electric/Komisija, T-351/03, EU:T:2007:212, točke od 185 do 188 in navedena sodna praksa ESČP, glede sestave sodnega senata pa sodbo z dne 1. julija 2008, Chronopost in La Poste/UFEX in drugi, C-341/06 P in C-342/06 P, EU:C:2008:375, točke od 51 do 60 in navedena sodna praksa ESČP).
- 40 Zato je treba ugotoviti, da predsedstvo s tem, da je v skladu s členom 1d Uredbe št. 216/96 zadevo po razveljavitvi vrnilo enakemu odboru za pritožbe, kot je tisti, ki je o njej predhodno odločal, pri čemer pa ni bilo dolžno določiti drugačne sestave tega odbora za pritožbe, ni kršilo obveznosti nepristranskosti uprave v smislu člena 41(1) Listine.

41 Zato se ugovor nedopustnosti in posledično tretji zahtevek tožeče stranke zavrmeta.

Kršitev Uredbe št. 216/96 in obveznosti nepristranskosti odbora za pritožbe

- 42 Tožeča stranka s prvim tožbenim razlogom zatrjuje tudi kršitev pravice do nepristranske obravnave njenih zadev v smislu člena 41(1) Listine in, implicitno, kršitev Uredbe št. 216/96. Navaja, prvič, da sta bili zadevi vrnjeni enakemu odboru za pritožbe, zlasti pa je bil v njegovi sestavi eden od članov odbora za pritožbe, ki je sprejel odločbi, ki ju je Splošno sodišče razveljavilo, drugič, da bi morali biti zadevi dodeljeni razširjenemu odboru, kot to dopuščajo pravila EUIPO, in tretjič, da odbor za pritožbe vsaj ni bil subjektivno nepristranski.
- 43 EUIPO in intervenientka tej argumentaciji nasprotujeta. Glede vrnitve zadev odboru za pritožbe, ki je sprejel razveljavljeno odločbi in ki je bil deloma v isti sestavi, EUIPO najprej poudarja, da je taka vrnitev možnost, predvidena v členu 1d Uredbe št. 216/96, dalje, da tožeča stranka pred EUIPO ni prerekala ponovne dodelitve pritožb istemu odboru za pritožbe ter, nazadnje, da je le takrat, kadar je zadeva vrnjena drugemu odboru za pritožbe, ta sestavljen tako, da ni v njem nobenega od članov, ki so sodelovali pri razveljavljeno odločbi. Glede možnosti, da se zaradi razveljavitve po Splošnem sodišču sestavi veliki odbor, EUIPO trdi, da tozadevni pogoji iz člena 1b(1) in (2) Uredbe št. 216/96 v tem primeru niso bili izpolnjeni.
- 44 Prvič, treba je zavrnilo očitke v zvezi z dejstvom, da je predsedstvo zadevi dodelilo istemu odboru za pritožbe, v katerem je eden izmed članov odbora za pritožbe, ki je sprejel odločbi, ki ju je Splošno sodišče razveljavilo. Kot je bilo poudarjeno v točkah 36 in 37 zgoraj, namreč predsedstvo v zvezi z odločitvijo o vrnitvi zadev istemu odboru za pritožbe v skladu z Uredbo št. 216/96 ni bilo nikakor dolžno, da določi drugačno sestavo tega odbora za pritožbe. Poleg tega je iz točk od 38 do 40 zgoraj razvidno, da zgolj zato ker sta bili zadevi vrnjeni telesu, ki ga delno sestavljajo uslužbenci, ki so ti zadevi že obravnavali, ni podana nobena kršitev obveznosti nepristranskosti v smislu člena 41(1) Listine.
- 45 Drugič, glede argumenta, da bi moralo predsedstvo zadevi predodeliti velikemu odboru, je treba spomniti, kateri so razlogi, ki v skladu z Uredbo št. 216/96 upravičujejo, da predsedstvo zadevo predodeli velikemu odboru.
- 46 V skladu s členom 1b(3) Uredbe št. 216/96 lahko „[p]redsedstvo [...] na predlog predsednika odborov za pritožbe, podan na njegovo lastno pobudo ali na zahtevo člana predsedstva, preda velikemu odboru zadevo, ki je dodeljena nekemu odboru [za pritožbe], če meni, da to opravičujejo pravne težave, pomen zadeve ali posebne okoliščine, zlasti kadar so odbori za pritožbe različno razsojali o pravnem vprašanju, ki se je pojavilo v tej zadevi“. Odstavek 1 istega člena pa določa, da lahko odbor za pritožbe glede na ta ista merila zadevo, ki mu je dodeljena, preda velikemu odboru.
- 47 V konkretnem primeru je treba poudariti, da je v skladu z besedilom povezanih določb člena 1(3) in člena 1d(1) Uredbe št. 216/96 predaja velikemu odboru možnost, ki je v prosti presoji predsedstva, in da vsekakor tožeča stranka ne navaja nobenega elementa, ki bi izkazal, da so v konkretnem primeru pogoji, tako iz člena 1b(3) kot iz člena 1b(1) te uredbe, ki utemeljujejo predodelitve velikemu odboru, izpolnjeni. Omeji se na poudarjanje „pomembnosti odločitve glede na ugotovitve Splošnega sodišča“ in „število sporov na tem področju“, ne pojasni pa domnevne pomembnosti zadeve. Dejstvo, da sta bili s sodbo z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592) zaradi neobrazložitve glede nasičenosti stanja tehnike razveljavljeno odločbi z dne 2. novembra 2010, pa ne kaže na pravno zahtevnost, pomembnost zadeve ali posebno okoliščino, ki bi upravičevala dodelitev velikemu odboru. Zato, ne da bi bilo treba preizkusiti, ali bi zatrjevana nepravilnost lahko upravičila razveljavitve izpodbijanih odločb, v konkretnem primeru nikakor ni bilo nobenega razloga, ki bi upravičeval predodelitev zadev velikemu odboru.

48 Tretjič, glede trditve o domnevnem pomanjkanju subjektivne nepristranskosti odbora za pritožbe je treba ugotoviti, da tožeča stranka ne navaja nobenega argumenta glede kakršne koli osebne pristranskosti enega ali več članov odbora za pritožbe.

49 Zato je treba prvi tožbeni razlog zavrnil.

Drugi tožbeni razlog: kršitev člena 6 in člena 61(6) Uredbe št. 6/2002

50 Z drugim tožbenim razlogom želi tožeča stranka dokazati, da je odbor za pritožbe storil napake pri presoji dokazov glede nasičenosti stanja tehnike in torej glede individualne narave izpodbijanih modelov v smislu člena 6 Uredbe št. 6/2002. Zato naj odbor za pritožbe ne bi izpolnil svoje obveznosti, da „sprejm[e] ukrepe, potrebne za izvršitev“ sodbe z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592), iz člena 61(6) te uredbe.

51 EUIPO in intervenient tem trditvam nasprotujeta.

52 Iz besedila člena 6(1)(b) Uredbe št. 6/2002 je razvidno, da je treba individualno naravo v primeru registriranega modela Skupnosti presojati glede na celostni vtis na seznanjenega uporabnika. Celostni vtis na seznanjenega uporabnika mora torej biti drugačen od tistega, ki ga ustvari kateri koli model, razkrit javnosti pred datumom vložitve prijave za registracijo ali – v primeru, da se zahteva prednostna pravica – pred datumom prednostne pravice. Člen 6(2) Uredbe št. 6/2002 določa, da je treba pri presoji individualne narave upoštevati stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju tega modela.

53 Kot je razvidno iz sodne prakse, je individualna narava modela posledica celostnega diferenciranega vtisa ali neobstoja „že vidnega – *déjà vu*“ pri seznanjenemu uporabniku glede na vse prej obstoječe modele, tako da se ne upoštevajo razlike, ki niso dovolj izstopajoče, da bi vplivale na ta celostni vtis, temveč razlike, ki so dovolj izstopajoče, da ustvarijo vtis nepodobnih celot (glej sodbo z dne 7. novembra 2013, Budziewska/UUNT – Puma (Mačka v skoku), T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 29 in navedena sodna praksa).

54 Pri presoji individualne narave modela glede na vse prejšnje modele je treba upoštevati naravo proizvoda, za katerega se model uporablja ali v katerega je ta vključen, in zlasti industrijski sektor, v katerega spada (uvodna izjava 14 Uredbe št. 6/2002), stopnjo svobode oblikovalca pri razvijanju videza izdelka, morebitno nasičenost stanja tehnike, zaradi katere je lahko seznanjeni uporabnik bolj občutljiv za razlike med primerjanimi modeli, ter način, na katerega se zadevni proizvod uporablja, zlasti glede na to, kako se z njim običajno pri tem ravna (glej sodbo z dne 7. novembra 2013, Mačka v skoku, T-666/11, neobjavljena, EU:T:2013:584, točka 31 in navedena sodba praksa).

55 Čeprav se za nasičenost stanja tehnike ne more šteti, da omejuje svobodo ustvarjalca, pa je lahko zaradi nje, če se izkaže, uporabnik bolj pozoren na razlike v podrobnostih nasprotujočih si modelov. Zato ima lahko model zaradi nasičenosti tehnike individualno naravo vsled značilnosti, ki – če ne bi bilo takega nasičenja – ne bi mogle ustvariti drugačnega celostnega vtisa na seznanjenega uporabnika (glej v tem smislu sodbe z dne 12. marca 2014, Tubes Radiatori/UUNT – Antrax It (radiator), T-315/12, neobjavljena, EU:T:2014:115, točka 87 in navedena sodna praksa in z dne 29. oktobra 2015, Roca Sanitario/UUNT – Villeroy & Boch (enoročna pipa), T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, točka 83).

56 Pri presoji individualne narave modela je treba upoštevati tudi vidik seznanjenega uporabnika. Kot je razvidno iz ustaljene sodne prakse, je seznanjeni uporabnik posebno pazljiv in ima nekaj znanja o preteklem stanju na področju oblikovalstva, torej o prejšnjih modelih, ki se nanašajo na zadevni izdelek in ki so bili razkriti na datum vložitve izpodbijanega modela oziroma – glede na okoliščine primera – na datum prednostne pravice, ki se je uveljavljala (sodbe z dne 18. marca 2010, Grupo Promer Mon Graphic/UUNT – PepsiCo (Okrogel promocijski izdelek), T-9/07, EU:T:2010:96,

točka 62; z dne 9. septembra 2011, Kwang Yang Motor/UUNT – Honda Giken Kogyo (Motor z notranjim izgorevanjem), T-11/08, neobjavljena, EU:T:2011:447, točka 23, in z dne 6. junija 2013, Kastenholz/UUNT – Qwatchme (Urne številčnice), T-68/11, EU:T:2013:298, točka 57).

- 57 V konkretnem primeru je odbor za pritožbe seznanjenega uporabnika opredelil kot tistega, ki kupuje radiatorje za ogrevanje za montažo v svojem bivališču in ki je, ne da bi bil strokovnjak v industrijskem oblikovanju, kot je arhitekt ali notranji opremljevalec, seznanjen s ponudbo na trgu, modnimi smernicami in osnovnimi značilnostmi izdelka. Odbor za pritožbe je upravičeno menil, da je bila ta opredelitev potrjena v točkah 41 in 42 sodbe z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592). Te opredelitve stranke tudi ne prerekajo.
- 58 Poleg tega je odbor za pritožbe presodil, da ker ni bilo nobene posebne tehnične ali regulativne omejitve, je ustvarjalec lahko izbiral med široko paleto različnih oblik za del cevi in modelov zbiralnikov. Odbor za pritožbe je tudi upravičeno ocenil, da je bila presoja, da svoboda ustvarjalca v tem primeru ni bila omejena, potrjena v točkah od 46 do 52 sodbe z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592).
- 59 V utemeljitev drugega tožbenega razloga, in sicer napake odbora za pritožbe pri presoji dokazov v zvezi z nasičenostjo stanja tehnike, tožeča stranka v bistvu podaja dva očitka. Tožeča stranka s prvim očitkom trdi, da je odbor za pritožbe storil napako glede časa presoje nasičenosti stanja tehnike, saj se je postavilo na datum razglasitve izpodbijanih odločb, tj. oktober 2014, medtem ko bi jo bilo treba presojati ob času vložitve zahteve za registracijo izpodbijanih modelov, tj. septembra 2006. Odbor za pritožbe naj bi tako napačno menil, da dokazi, ki jih je tožeča stranka predložila v prilogi k svojim stališčem z dne 12. marca 2014 in ki so se nanašali na obdobje registracije (med letoma 2004 in 2006), niso „aktualni“. To napako naj bi izkazovala uporaba sedanjika v izpodbijanih odločbah in različna sklicevanja na „aktualno“ stanje referenčnega sektorja.
- 60 EUIPO prereka, da bi bila analiza nasičenosti sektorja storjena na dan sprejetja izpodbijane odločbe. Poleg tega ocenjuje, da tudi če bi bilo to storjeno, predloženi dokazi, zato ker so nezadostni za izkaz nasičenosti sektorja na dan sprejetja izpodbijanih odločb, *a fortiori* niso zadostni tudi za dokaz nasičenosti stanja tehnike, ko je bila vložena prijava za registracijo izpodbijanih modelov, saj ni logično stališče, da prej nasičeni sektor kasneje preneha biti nasičen.
- 61 Odbor za pritožbe je štel, da zlasti ob upoštevanju sodbe z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592) koncepta nasičenosti referenčnega sektorja v konkretnem primeru ni bilo mogoče na kratko *a priori* niti zatrjevati niti dokazati, kot je bilo to nekajkrat storjeno v preteklosti. Ocenjuje, da je bilo ob upoštevanju pomembnosti in upoštevnosti pravnega načela nasičenosti stanja tehnike in zaradi ugotavljanja individualne narave posameznega modela potrebno, da stranka, ki se nanj sklicuje, in sicer tožeča stranka, predloži dovolj jasne, natančne in dosledne dokaze. V točki 41 izpodbijanih odločb je dodal, da morajo biti ti dokazi tudi „aktualni“. Opozoril je, da je v ta namen strankama določil nov rok, da v zvezi s tem predstavita argumente in dokaze. Menil je zlasti, da dokumenti, ki jih je tožeča stranka predložila k svojim stališčem z dne 12. marca 2014, in sicer izvlečki iz katalogov intervenientke, izvlečki iz petih katalogov drugih podjetij iz sektorja (Tubes, Tubor, The Radiator Company, Metalform in Rondra) ter skica, ki primerja radiator, proizveden po enem od izpodbijanih modelov in po enem od prejšnji modelov, niso bili izčrpani, saj so katalogi prikazovali le nekaj modelov radiatorjev za ogrevanje, ki jih je ponujalo le pet proizvajalcev, ni pa bila predstavljena celotna paleta proizvodov, ki jih ponujajo ti in drugi proizvajalci. Poleg tega je odbor za pritožbe ugotovil, da so nekatere reprodukcije radiatorjev zelo slabe kakovosti, tako da ni mogel pravilno oceniti njihovih linij in kontur, ter grajal dejstvo, da so bile slike izvlečki iz katalogov, in ne registriranih modelov. Nazadnje je odbor za pritožbe v točki 46 izpodbijanih odločb poudaril, da zadevni katalogi niso datirani oziroma – kadar so bili – da so zadevali leti 2004 in 2006. Odbor za pritožbe dodaja, da bi moral dokaz visoke stopnje zgoščenosti referenčnega sektorja obsegati bolj dosledne in natančne dokaze, kot so npr. drugi katalogi in dokumentacija, ki zadevajo proizvode, ki jih ponuja veliko število konkurenčnih podjetij, izjave strokovnjakov iz sektorja, izjave združenj

proizvajalcev in potrošnikov, kataloge in cenike velikih distributerjev, ki so dejavni v referenčnem sektorju in, nazadnje, raziskave in študije sektorja, ki bi jih opravile družbe, ki niso iz sektorja. Odbor za pritožbe je ugotovil, da je bila celotna predložena dokumentacija nezadostna za dokaz stopnje nasičenosti oblikovalstva in *a fortiori* za preizkus utemeljenosti trditve, da je zadevni sektor nasičen. Odbor za pritožbe je dodal, da nekateri modeli, ki so upodobljeni v okviru predloženih dokazov, celo vizualno odstopajo od drugih primerkov, ki jih je predložila tožeča stranka.

- 62 Glede prejšnjih odločb EUIPO, ki so upoštevne glede obstoja nasičenosti zadevnega sektorja, in zlasti odločbe z dne 17. aprila 2008 (zadeva R 976/2007-3), v kateri je isti odbor za pritožbe omenil dejstvo, da je bilo „splošno znano“, da je sektor radiatorjev za ogrevanje (radiatori per riscaldamento) nasičen, je ta organ v bistvu štel, da je njegova prejšnja praksa odločanja zadostni pokazatelj le, če je podkrepljena z dokumentacijo, ki nedvomno kaže na „aktualno stanje“, kar pa v tem primeru ni podano.
- 63 Najprej, iz sodne prakse izhaja, da je treba individualno naravo izpodbijanega modela v skladu s členom 6(1) Uredbe št. 6/2002 preizkusiti na datum vložitve prijave za registracijo modela in ugotoviti morebiten obstoj nasičenosti stanja tehnike (glej v tem smislu sodbo z dne 29. oktobra 2015, Enoročna pipa, T-334/14, neobjavljena, EU:T:2015:817, točka 87). EUIPO tega sicer ne prereka.
- 64 V konkretnem primeru je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe storil napako glede datuma presoje morebitnega obstoja nasičenosti stanja na področju oblikovalstva, kot to zatrjuje tožeča stranka. Odbor za pritožbe je v točki 46 izpodbijanih odločb ocenil, da so katalogi, ki jih je predložila tožeča stranka, če so bili datirani, „zadevali leti 2004 in 2006 (v italijanski različici izpodbijanih odločb je navedeno: „Infine, occorre anche sottolineare che i cataloghi in questione sono non datati, o che quando presentano data, essi corrispondono agli anni 2004 e 2006“), potem pa navedel, da ti leti nista bili upoštevni za njegovo presojo obstoja nasičenosti stanja oblikovalstva. Vendar pa vsaj katalog iz leta 2006 ustreza letu registracije izpodbijanih modelov in je bil torej upošteven za presojo nasičenosti stanja na področju oblikovalstva. Poleg tega je treba poudariti, da je odbor za pritožbe v točki 41 izpodbijanih odločb navedel, da „glede na odločilno naravo tega dejavnika [(tj. nasičenost stanja oblikovalstva)] ta ne more biti nikakor domnevan in ga je treba oceniti glede na vse jasne, natančne dosledne in aktualne dokaze“, in navedel, da je nasičenost stanja tehnike analiziral glede na čas sprejetja odločb. To potrjuje točka 49 izpodbijanih odločb, v kateri je odbor za pritožbe navedel:

„Odločbi [iz leta 2007 in leta 2008], ki ju je predhodno sprejel [EUIPO] glede nasičenosti referenčnega sektorja in na kateri se imetnik sklicuje, nista zadosten pokazatelj, če nista podkrepljeni z dokumentacijo, ki nedvoumno izkazuje aktualno stanje [...]“

- 65 Izraz „aktualno stanje“ se v tem kontekstu ne more nanašati na leto 2006.
- 66 Glede na prej navedeno je torej treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe nasičenost stanja oblikovalstva presojal na napačen datum. V nasprotju z navajanjem EUIPO so različna sklicevanja na aktualno stanje, ki so omenjena v točki 64 zgoraj, dejstvo, da se za kataloge iz let 2004 in 2006 ni štelo, da se nanašajo na pravilno obdobje, in uporaba sedanjika v upoštevni točki izpodbijanih odločb, celostno gledano, v konkretnem primeru zadostni za dokaz take napake.
- 67 Poleg tega je treba zavrnilo argumentacijo EUIPO, da – v bistvu – ker je odbor za pritožbe menil, da sektor ni bil nasičen na dan sprejetja izpodbijanih odločb, ta tudi ni mogel biti nasičen osem let prej, saj naj bi bilo nelogično šteti, da je prej nasičen sektor kasneje prenehal biti nasičen. Prvič, napačna je trditev, da je odbor za pritožbe v izpodbijanih odločbah štel, da referenčni sektor ob sprejetju izpodbijanih odločb ni bil nasičen. Ocenil je zgolj, da nasičenost stanja tehnike ni bila pravno zadostno dokazana glede na datum izpodbijanih odločb. Drugič, ta argumentacija se opira zgolj na nepodkrepljeno trditev, saj EUIPO ni dokazal, zakaj naj nasičenost stanja tehnike v obdobju osmih let ne bi mogla variirati.

- 68 Vendar je treba ugotoviti, da napaka, ki jo je storil odbor za pritožbe, ne more povzročiti razveljavitve izpodbijanih odločb.
- 69 Odbor za pritožbe je sicer napačno ocenil, da se kataloga iz let 2004 in 2006 ne nanašata na leta, ki bi bila upoštevana za njegovo presojo, vendar ju je vseeno presojal in ugotovil, da ne zadoščata za dokaz nasičenosti stanja tehnike na podlagi drugih vsebinskih elementov. V točki 40 izpodbijanih odločb je tako ugotovil, da izvlečki iz kataloga iz leta 2004 (Tubor) in kataloga iz leta 2006 (The Radiator Company) nimajo zadostnega števila predstavljenih modelov in ne predstavljajo celotne palete proizvodov, ki sta jih ponujala ta proizvajalca (dva modela v katalogu družbe Tubor, trije pa v katalogu družbe The Radiator Company), in da so bile slike iz kataloga The Radiator Company iz leta 2006 (modela Volcano in Volcano Verticale) slabe kakovosti. Poleg tega je pri ugotovitvi dejstva, da predloženi izvlečki iz katalogov zadevajo le pet proizvajalcev, upošteval kataloga iz let 2004 in 2006. Odbor za pritožbe je ocenil, da bi dokazi morali obsegati bolj dosledna in natančna dokazna sredstva, kot so npr. drugi katalogi in listinski dokazi, ki zadevajo proizvode, ki jih ponuja večje število konkurenčnih podjetij, izjave strokovnjakov iz sektorja, izjave združenj proizvajalcev in potrošnikov, katalogi in ceniki velikih distributerjev, ki so dejavni v referenčnem sektorju, ter nazadnje, raziskave in študije sektorja, ki bi jih opravile družbe, ki niso iz sektorja, vendar pa je tožeča stranka predložila le nekaj slik iz petih katalogov podjetij, proizvajalcev radiatorjev. Poleg tega je v točki 44 izpodbijanih odločb odbor za pritožbe poudaril, da so se nekateri modeli iz katalogov vizualno razlikovali od drugih predloženih primerkov, zlasti nekaterih iz kataloga The Radiator Company iz leta 2006, potem pa navedel, da ti primerki niso bili upošteveni za dokaz obstoja modelov, zelo podobnih tem, ki so bili obravnavani, in torej za dokazovanje nasičenosti stanja tehnike. Ti preudarki, ki se nanašajo na nezadostno število in neupoštevnost dokazov, so tehtni tudi, kar zadeva presojo nasičenosti stanja tehnike na dan vložitve prijave za registracijo izpodbijanih modelov.
- 70 Zato je treba skleniti, da je odbor za pritožbe upravičeno presodil, da dokazi, ki zadevajo upošteveno obdobje za presojo nasičenosti stanja tehnike (zlasti dokazi iz leta 2006), niso zadostni, kar zadeva njihovo število, kakovost in upoštevnost.
- 71 Zato prvega očitka ni mogoče sprejeti.
- 72 Z drugim očitkom tožeča stranka navaja, da odbor za pritožbe ni upošteval dokazov glede nasičenosti trga, ki jih je predložila že v okviru predhodnih postopkov pred EUIPO, v katerih sta bili izdani odločbi z dne 2. novembra 2010.
- 73 Prvič, treba je opozoriti, da je zaradi sodbe z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592) poročevalec pozval stranki, naj predložita katere koli dokaze in stališča glede vprašanja nasičenosti stanja tehnike, ki jih želita. Tožeča stranka je vložila stališča in dokaze glede tega vprašanja 12. marca 2014. Ti dokazi, priloženi stališčem tožeče stranke z dne 12. marca 2014, so ustrezno naštetih v točki 39 izpodbijanih odločb. Odbor za pritožbe je tudi omenil prejšnjo prakso odločanja EUIPO glede tega vprašanja v točkah od 48 do 51 izpodbijanih odločb.
- 74 Treba je pripomniti, da dokumenti, izrecno omenjeni v izpodbijanih odločbah, niso edini, ki jih je odbor za pritožbe obravnaval, saj se točka 39 izpodbijane odločbe začne z „zlasti“, ta izraz pa poudarja, da v nadaljevanju navedeni seznam dokumentov glede nasičenosti stanja tehnike, ki jih je predložila tožeča stranka, ni bil izčrpen in da je bila analiza odbora za pritožbe narejena na podlagi širšega skupka dokumentov glede nasičenosti stanja tehnike. V zvezi s tem je treba ugotoviti, da odbor za pritožbe ni dolžan podati pojasnil, ki bi izčrpno enemu za drugim sledila razlogom, ki jih je stranka navajala pred njim, saj je obrazložitev lahko implicitna pod pogojem, da zainteresiranim strankam omogoča, da se seznanijo z razlogi, iz katerih je bila sprejeta odločba odbora za pritožbe, pristojnemu sodišču pa, da ima na voljo dovolj elementov za izvajanje svojega nadzora (glej po analogiji sodbo z dne 9. julija 2008, Reber/UUNT – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, EU:T:2008:268, točka 55 in navedena sodna praksa).

- 75 Drugič, treba je ugotoviti, da je bil, kot je razvidno iz točke 41 izpodbijanih odločb, sveženj dokazov o nasičenosti stanja tehnike, ki ga je predložila tožeča stranka, ocenjen kot nezadosten za dokaz obstoja nasičenosti stanja tehnike v zadevnem sektorju.
- 76 Tretjič, glede dokumentov, ki so bili priloženi stališčem tožeče stranke z dne 3. septembra 2008, in sicer fotografij radiatorjev E.CO.TERM (družbe Cordivari) in Runtal, je treba ugotoviti, da ne morejo spremeniti ugotovitve o nezadostnosti dokazov, ki je podana v izpodbijani odločbi. Gre za nekaj fotografij radiatorjev na zgolj treh straneh. Edina fotografija, na kateri je šest radiatorjev Cordivari, ki se prekrivajo (in so slabo vidni), je iz leta 1997, kar je devet let pred časom, glede na katerega je treba presojati nasičenost stanja tehnike, štirje od teh radiatorjev na fotografiji pa nimajo enakih splošnih skupnih značilnosti kot zadevni model. Enaka ugotovitev velja za šest fotografij radiatorjev „Runtal“, od katerih dva pretežno nista podobna obravnavanima. Poleg tega te fotografije niso datirane oziroma – če je treba razlagati referenco na cenik kot datum – v vsakem primeru izvirajo iz leta 2000. Glede stališč tožeče stranke z dne 6. avgusta 2009 je treba ugotoviti, da ta ni navedla nobenega argumenta, ki bi omogočal ugotovitev, da so morebitni dokazi, ki so v njem zajeti, taki, da bi lahko bili podlaga za ugotovitev nasičenosti stanja tehnike. Zato je treba ugotoviti, da tožeča stranka ni dokazala, kateri od dokazov o nasičenosti stanja tehnike niso bili upoštevani pri presoji in bi bili dovolj upoštevni ter odločilni, da bi spremenili stališče odbora za pritožbe.
- 77 Drugi očitek in torej drugi tožbeni razlog v celoti se zato zavrmeta.

Tretji in četrti tožbeni razlog, ki sta podredna in zadevata kršitev člena 6 in člena 63(1) Uredbe št. 6/2002 ter načel varstva legitimnih pričakovanj, dobrega upravljanja in enakega obravnavanja ter kršitev člena 6 in člena 62, prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 glede obveznosti obrazložitve odločb EUIPO

- 78 S tretjim in četrtim tožbenim razlogom, ki sta podredna, tožeča stranka v bistvu odboru za pritožbe očita, da je odstopil od svoje lastne prej izdane odločbe z dne 17. aprila 2008 (zadeva R 976/2007-3), ki jo je tožeča stranka predstavila kot dokaz in v kateri je odbor za pritožbe ugotovil „splošno znano“ zasičenost trga radiatorjev za ogrevanje. S četrtim tožbenim razlogom, ki je še bolj podreden, tožeča stranka graja preveč strnjeno obrazložitev razlogov za to spremembo prakse v točki 51 izpodbijanih odločb.
- 79 EUIPO in intervenientka tej argumentaciji nasprotujeta.
- 80 V konkretnem primeru je odbor za pritožbe v točkah 48 in 49 izpodbijanih odločb ocenil, da ne glede na ugotovitve oddelka za ničnost v odločbi z dne 12. aprila 2007 in ugotovitve odbora za pritožbe v odločbi z dne 17. aprila 2008 (zadeva R 976/2007-3), ki ju omenja tožeča stranka, njene dokumentacije ni mogoče šteti za zadostno, kar zadeva dokaz, da je bil referenčni sektor v stanju take nasičenosti, da bi seznanjeni uporabnik posvečal večjo pozornost razlikam med primerjanimi modeli. Odbor za pritožbe je menil, da odločbe, ki jih je prej sprejel EUIPO glede nasičenosti referenčnega sektorja, niso zadosten pokazatelj, če niso podkrepljene z dokumentacijo, ki nedvoumno prikazuje aktualno stanje, saj za aktualno stanje ne more veljati nobena domneva, ker nasičenost stanja tehnike ne more temeljiti zgolj na splošno znanem dejstvu. V točki 50 izpodbijanih odločb je odbor za pritožbe poudaril, da je glede na pomembnost pojma nasičenosti stanja tehnike, zlasti v kontekstu predmetnih zadev, absolutno nujno, da imetnik predloži dovolj jasne, natančne in dosledne dokaze, ne pa nekaj slik iz katalogov, ali da se, kot v konkretnem primeru, zgolj sklicuje na prejšnje odločbe EUIPO ali odločbe odborov za pritožbe. V točki 51 izpodbijanih odločb je odbor za pritožbe opozoril, da je treba legitimnost odločb EUIPO presojati zgolj na podlagi Uredbe št. 6/2002, kot jo razlaga sodišče Unije, ne pa na podlagi prejšnje prakse odločanja EUIPO. Odbor za pritožbe je potem opozoril, da mora EUIPO glede na načeli enakega obravnavanja in dobrega upravljanja sicer nedvoumno upoštevati odločbe o podobnih zahtevkih in se dobro premisliti, ali je treba odločiti enako, vendar pa mora biti uporaba

teh načel združljiva s spoštovanjem načela zakonitosti. Imetnik izpodbijanega modela se torej v svojo korist ne more sklicevati na noben nezakonit akt, ki je bil storjen v korist drugih, zato da bi mu bila izdana enaka odločba, saj mora biti v vsakem posameznem primeru opravljen strog preizkus.

- 81 Splošno sodišče ocenjuje, da je treba najprej obravnavati četrti tožbeni razlog, ki je v bistvu kršitev obveznosti obrazložitve.

– *Kršitev obveznosti obrazložitve*

- 82 Treba je opozoriti, da morajo biti v skladu s členom 62, prvi stavek, Uredbe št. 6/2002 odločbe EUIPO obrazložene. Ta obveznost obrazložitve ima enak obseg kot tista iz člena 296 PDEU, v skladu s katero je treba jasno in nedvoumno navesti razlogovanje avtorja akta. Njen namen je dvojen, in sicer da se zainteresiranim osebam omogoči, da se zaradi varstva svojih pravic seznanijo z utemeljitvami sprejetega ukrepa, in da se sodišču Unije omogoči nadzor nad zakonitostjo odločbe (glej po analogiji sodbo z dne 12. julija 2012, Gucci/UUNT – Chang Qing Qing (GUDDY), T-389/11, neobjavljena, EU:T:2012:378, točka 16 in navedena sodna praksa).
- 83 V sodbi z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592) je Splošno sodišče ugotovilo, da odbor za pritožbe ni podal nobene obrazložitve glede argumentov tožeče stranke v zvezi z nasičenostjo stanja tehnike, niti take, s katero bi jih zavrnil kot nedokazane (sodba z dne 13. novembra 2012, T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592, točke 79, 87, od 97 do 99).
- 84 Zaradi te sodbe se je tožeča stranka pred odborom za pritožbe zlasti v svojih stališčih z dne 12. marca 2014 sklicevala na predhodni odločbo oddelka za ničnost z dne 12. aprila 2007 in odločbo tretjega odbora za pritožbe z dne 17. aprila 2008, v katerih je ugotovljena nasičenost oziroma je ugotovljeno, da je nasičenost sektorja z radiatorji splošno znana.
- 85 Glede na točke od 48 do 51 izpodbijanih odločb, ki so povzete v točki 80 zgoraj, je treba ugotoviti, da sta izpodbijani odločbi v nasprotju z zatrjevanji tožeče stranke dovolj obrazloženi glede razlogov, iz katerih se je odbor za pritožbe v nasprotju s tem, kar izhaja iz prej izdanih odločb EUIPO, odločil, da ne bo štel, da je splošno znano, da je zadevni trg nasičen. Odbor za pritožbe je namreč v točkah 48 in 49 izpodbijanih odločb pojasnil, da navedene prej izdane odločbe EUIPO lahko pomenijo zadosten pokazatelj le, če so podprte z dokumentacijo, ki nedvoumno prikazuje „aktualno“ stanje, saj za aktualno stanje ne more veljati nobena domneva, ker nasičenost stanja tehnike ne more temeljiti zgolj na splošno znanem dejstvu. Čeprav je zaradi sklicevanja na aktualno stanje podana napaka, kar zadeva datum, glede na katerega se opravi presoja, je iz obrazložitve jasno razvidno, da je odbor za pritožbe odločil, da mora biti njegova prejšnja praksa odločanja podkrepljena z dokazi, ki so upoštevni na dan, glede na katerega je treba presojati nasičenost stanja tehnike. Poleg tega je odbor za pritožbe v točkah 51 in 52 izpodbijanih odločb opozoril na ustaljeno sodno prakso, da EUIPO ni vezan na svojo prakso odločanja in da morata bili načeli enakega obravnavanja in dobrega upravljanja usklajeni s spoštovanjem načela zakonitosti, tako da je treba vsak konkreten primer strogo preizkusiti. Iz te obrazložitve je razvidno, da je odbor za pritožbe ocenil, da mora odstopiti od ugotovitve iz svojih prejšnjih odločb, saj ni bila dovolj podkrepljena ali pa bi lahko bila nezakonita. Vprašanje, ali je ta obrazložitev upoštevna, pa spada v okvir obravnave utemeljenosti izpodbijanih odločb.
- 86 Trditev tožeče stranke, da v izpodbijanih odločbah ni navedeno, katere okoliščine omogočajo sklep, da je trg nasičen ali ne, je brezpredmetna, saj je odbor za pritožbe v izpodbijanih odločbah navedel druge razloge, iz katerih ni prišel do enake ugotovitve kot v prejšnjih odločbah EUIPO.
- 87 Iz prej navedenega izhaja, da je treba tožbeni razlog kršitve obveznosti obrazložitve zavrniti.

– *Zatrjevana kršitev člena 63(1) Uredbe št. 6/2002 in načel varstva legitimnih pričakovanj, enakega obravnavanja in dobrega upravljanja*

- 88 Tožeča stranka odboru za pritožbe očita, da v konkretnem primeru ni uporabil ugotovitve iz svoje prej izdane odločbe z dne 17. aprila 2008 (zadeva R 976/2007-3), da je splošno znano, da je trg radiatorjev nasičen. Tožeča stranka trdi, da dejstvo, da je odbor za pritožbe odstopil od takega predhodno ugotovljenega dejstva, pomeni kršitev člena 63(1) Uredbe št. 6/2002, načela varstva legitimnih pričakovanj ter načel enakega obravnavanja in dobrega upravljanja. Tožeča stranka se zlasti sklicuje na sodno prakso, v skladu s katero mora EUIPO v okviru preizkusa prijave za registracijo v skladu z zadnjima prej navedenima načeloma upoštevati že sprejete odločbe o podobnih zahtevah in dobro premisliti, ali je treba odločiti enako. Tožeča stranka ocenjuje, da glede na te obveznosti odbor za pritožbe ni mogel spremeniti mnenja glede dejanskega vprašanja, kot je nasičenost trga, razen če bi se pojavile okoliščine, ki bi pojasnjevale to spremembo prakse, ki pa v nobenem primeru niso bile pojasnjene.
- 89 EUIPO in intervenientka tej argumentaciji nasprotujeta. EUIPO zlasti zatrjuje, da je bila s sodbo z dne 12. marca 2014, *Radiateur* (T-315/12, neobjavljena, EU:T:2014:115, točka 87), naložena obveznost izkaza nasičenosti stanja tehnike z dokazi, prepovedano domnevanje nasičenosti referenčnega sektorja oziroma to, da se šteje zgolj za splošno znano dejstvo, kot je bilo to v prej izdanih odločbah.
- 90 Splošno sodišče najprej ugotavlja, da v nasprotju s tem, kar navaja EUIPO, sodba z dne 12. marca 2014, *Radiator* (T-315/12, neobjavljena, EU:T:2014:115), ni naložila obveznosti izkaza stanja nasičenosti z dokazi in ni prepovedala, da se, odvisno sicer od okoliščin, šteje za splošno znano dejstvo. Navedba v točki 87 tiste sodbe, da je lahko zaradi nasičenosti stanja tehnike, če se izkaže, da je podana, seznanjeni uporabnik bolj pozoren glede razlik v podrobnostih zadevnih modelov, odboru za pritožbe ni preprečevala, da šteje, da je nasičenost stanja tehnike splošno znana. „Izkazano“ dejstvo pomeni le dejstvo, ki je priznano kot resnično, točno. Splošno znano dejstvo pa je običajno dejstvo, „ki ga lahko pozna vsak oziroma se je z njim mogoče seznaniti iz splošno dostopnih virov“ (sodba z dne 22. junija 2004, *Ruiz-Picasso in drugi/UUNT – DaimlerChrysler (PICARO)*, T-185/02, EU:T:2004:189, točka 29). Splošno znano dejstvo je torej dejstvo, ki ga kot resnično priznava vsakdo, zato ga ni treba dokazovati.
- 91 Poleg tega je treba opozoriti, da člen 63(1) Uredbe št. 6/2002 določa, da „v postopku [EUIPO] preveri dejstva po uradni dolžnosti“, „vendar pa je urad v postopku v zvezi z razglasitvijo ničnosti pri tem preizkusu omejen na dejstva, dokaze in argumente, podane s strani strank“. Ta določba je odraz obveznosti skrbnosti, v skladu s katero mora pristojna institucija skrbno in nepristransko preučiti vse upoštevne dejanske in pravne elemente posameznega primera (glej po analogiji sodbo z dne 15. julija 2011, *Zino Davidoff/UUNT – Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE)*, T-108/08, EU:T:2011:391, točka 19 in navedena sodna praksa).
- 92 V konkretnem primeru tožeča stranka ne dokaže, v čem dejstvo, da ni bila uporabljena ugotovitev o splošno znani nasičenosti referenčnega sektorja, pomeni kršitev te določbe, saj so v njej predpisani le elementi, ki jih EUIPO mora preučiti, in ne določa vnaprej rezultata tega preizkusa. Dejstvo, da njegovo končno stališče ne ustreza stališču, ki ga zastopa tožeča stranka, pa nikakor ne pomeni kršitve člena 63(1) Uredbe št. 6/2002.
- 93 Glede očitka kršitve načel varstva legitimnih pričakovanj, enakega obravnavanja in dobrega upravljanja je iz ustaljene sodne prakse razvidno, da so odločbe, ki jih odbori za pritožbe sprejemajo na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1), glede registracije znaka kot znamke Evropske unije sprejete na podlagi izvrševanja vezane pristojnosti, in ne pravice do prostega preudarka. Zato je treba zakonitost odločb odborov za pritožbe presojati zgolj na podlagi te uredbe, in ne na podlagi njihove predhodne prakse odločanja (sodbi z dne 26. aprila 2007, *Alcon/UUNT*, C-412/05 P, EU:C:2007:252, točka 65, in z dne 24. novembra 2005, *Sadas/UUNT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE)*, T-346/04, EU:T:2005:420, točka 71). Sodišče je presodilo, da mora EUIPO glede na načeli enakega obravnavanja in dobrega upravljanja v okviru

preizkusa zahteve za registracijo znamke Evropske unije upoštevati že sprejete odločbe o podobnih zahtevah in dobro premisliti, ali je treba odločiti enako. Vendar je dodalo, da morata biti načeli enakega obravnavanja in dobrega upravljanja v skladu z načelom zakonitosti. Zato se oseba, ki zahteva registracijo v svojo korist, ne more sklicevati na morebitno nezakonnost, ki je bila storjena v korist drugih, zato da bi ji bila izdana enaka odločba. Poleg tega mora biti preizkus vsake zahteve za registracijo zaradi pravne varnosti in zlasti dobrega upravljanja strog in celosten, zato da ne bilo neupravičene registracije znamk. Ta preizkus je treba opraviti v vsakem posameznem primeru. Registracija znaka kot znamke je namreč odvisna od posebnih meril, ki se uporabijo glede na dejanske okoliščine obravnavanega primera in ki so namenjena preverjanju, ali za sporni znak ne velja razlog za zavrnitev (sodba z dne 10. marca 2011, Agencja Wydawnicza Technopol/UUNT, C-51/10 P, EU:C:2011:139, točke od 74 do 77). Ta sodna praksa, ponovljena v točki 51 izpodbijanih odločb, se po analogiji uporablja za preizkus zahtev za ugotovitev ničnosti modelov.

- 94 Glede, natančneje, očitka odboru za pritožbe, da je v točki 35 izpodbijanih odločb nenadoma dvignil zahtevani dokazni standard, kar zadeva nasičenost stanja tehnike na trgu v primerjavi s tistim, ki ga je zahteval v preteklosti, ob tem pa tožeča stranka ni mogla predložiti novih dokazov, zadošča ugotovitev, da je imela tožeča stranka v nasprotju z lastnimi izvajanji očitno priložnost predložitve dokazov in stališč glede nasičenosti stanja tehnike po tem, ko je bila izrečena sodba z dne 13. novembra 2012 (T-83/11 in T-84/11, EU:T:2012:592), saj je poročevalec stranki pozval, naj to storita zaradi sodbe Splošnega sodišča, tožeča stranka pa je to tudi storila 12. marca 2014. Odbor za pritožbe torej nikakor ni kršil načela varstva legitimnih pričakovanj.
- 95 Zato je treba tretji in četrti tožbeni razlog in torej tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 96 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 97 Ker tožeča stranka v tej zadevi ni uspela, poleg svojih stroškov v skladu s predlogom EUIPO in intervenientke nosi stroške, ki sta jih ta priglasila.
- 98 Intervenientka je predlagala tudi, naj se tožeči stranki naloži plačilo stroškov, ki jih je priglasila v upravnem postopku pred EUIPO. Glede tega je treba spomniti, da se na podlagi člena 190(2) Poslovnika stroški, ki so bili za stranke v postopku pred odborom za pritožbe nujni, štejejo za stroške, ki se povrnejo. To pa ne drži za stroške v postopku pred oddelkom za ničnost. Zato je predlogu intervenientke, da je treba tožeči stranki, ki s predlogi ni uspela, naložiti povračilo stroškov upravnega postopka pred EUIPO, mogoče ugoditi le glede nujnih stroškov, ki jih je priglasila intervenientka v postopku pred odborom za pritožbe (glej v tem smislu sodbo z dne 12. januarja 2006, Devinlec/UUNT - TIME ART (QUANTUM), T-147/03, EU:T:2006:10, točka 115). Treba je pojasniti, da se ta naložitev plačila uporablja le za postopka pred odborom za pritožbe v zadevah R 1272/2013-3 in R 1273/2013-3.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Tožbi se zavrneta.**
- 2. Družba Antrax It Srl poleg svojih stroškov nosi stroške, ki sta jih priglasila Evropski urad za intelektualno lastnino (EUIPO) in družba Vasco Group NV, vključno s tistimi, ki jih je družba Vasco Group priglasila v postopkih pred odborom za pritožbe v zadevah R 1272/2013-3 in R 1273/2013-3.**

S. Gervasoni

L. Madise

Z. Csehi

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 16. februarja 2017.

Podpisi